

Ա Ձ Գ Ա Գ Ր Ա Կ Ա Ն

Ս Ա Ս Մ Ա Ն Յ Տ Ո Ի Ն

Հայ ժողովրդական դիցազնավէպի նոր «Արքանտ» (Կառնուս Բարդսաւոյ):

Ս Ս Ս Մ Ա Ն Յ Տ Ո Ի Ն

Ա.

Ստանաւոր ու Քաղաքաւոր:

54. Բաղդասար (ը)սաց.

— «Սանասար, (ը)սաց, վըլա երս չըմ' գոլընէ՛ . . .»:

55. Սանասար (ը)սաց.

— «Վըլա երս տ'իյամ, յիփ (եթ) քս չիուայ ինի տիւ էլ արի, թի խուայ տիւ էլ մըգիմյո՛»:

56. Սանասար (է)լաւ (է)տու վըր ծովուն, մուղղամ մ' գոլընաց, գոլընաց, էլ չէրէւաց, կորուսաւ, Բաղդասար վըր տա գէնի չըտէսաւ՝ կսկծու աղըլ (պէլէլ) գոլընաց, ընկեաւ ծովու պերան:

57. Չասեա խրիշտկներն էն զՍանասար կտանէն . . . : Խրիշտկներ էձան մըջ ծովուն, ասին.

— «Սանասար, (ա)սին, տիւ էկիր՝ լէ Բաղդասար յէր չպէրիր . . . »:

— «Վըլա, (ը)սաց, երս էկի, ասի տիւ էլ արի, էն չէրի՛»:

58. Խրեշտկներ (է)լան ըզթուր-պէ-ծակին էրկնուց պերին տւին Սանասարին, խրեղէն ծի (յ) մ'էլ՝ գուռկիկ-ջալալին՝ ծովուց՝ քեաշեցին տւին էնոր, խաշ-Փետրաղին ալ (է) կարեցին Սանասարը ալ թէւին, Գորղ մ'է(լ) տւն ծեռ, ասին՝ «գէ գոլընա, . . . »:

59. Սանասար զարմանացաւ, խաղցեց (ը)սաց. «(է)սա չորս օտեն ինչ ա՛, Խրիշտկներ (ը)սին.

— «Խրեղէն ծիւս, նա պէս նա պէս կ'իսէ(ն)ին. էնպէս մէ(կ) ծի մ'ա վըրտա գէօրի գեա՛» կ'պան ցըրայ խըլ էրկնուց, նը թուր կ'իսայ, նը գորղ կ'իսայ, նը նետ կ'իսայ, թու պմ'մ չիստի (ը)նոր, խաղի պէս կը թուի, դիոր ուղիս ըզբի կ'իսասուցայ՝:

60. Սանասար (ը)սաց. — «Նա յերկէն ինչ ա՛, Եսին:

Ստանաւոր ու Քաղաքաւոր:

54. Բաղդասար ըսաւ.

— «Սանասար, ըսաւ, յիրաւի ես չեմ ժտիր . . . (յանգգնիլ)»:

55. Սանասար ըսաւ.

— «Զիրաւի ես պիտի երթամ, երբ ես չխրուեցայ մէջ՝ դուն ալ եկուր. թէ խրուեցայ՝ դուն ալ մի գար»:

56. Սանասար ելաւ տուաւ վըր ծովուն, ասպարեղ մը գնաց, գնաց ալ չերեւաց կորուսեցաւ: Բաղդասար երբ զանի չտեսաւ՝ կսկծու խեղըր գնաց. ընկաւ ծովուն բերան:

57. Չըսեա հրեշտակներն էին զՍանասար կը տանէին . . . : Հրեշտակներ ինչ մէջ ծովուն ըսին.

— «Սանասար, ըսին, դուն եկար՝ ապա Բաղդասար ինչու չեմիր . . . »:

— «Զիրաւի, ըսաւ, ես եկայ, ըսի՝ «դուն ալ եկուր» ա՛ն չեկաւ»:

58. Հրեշտակներ ելան թուր-պայծակին երկնքէն բերին տուին Սանասարին, հրեղէն ծի մ'ալ՝ գուռկիկ-ջալալին՝ ծովէն քաշեցին տուին անոր, խաշ-Փետրաղին ալ կարեցին Սանասարը ալ թէւին, Գորղ մ'ալ տըւին ձեռքը, ըսին՝ «գէ գնա . . . »:

59. Սանասար զարմացաւ, հարցուց ըսաւ.

«Այս չորս օտեն ինչ է՛, Հրեշտակներն ըսին.

— «Հրեղէն ծի է, այսպէս կը հեծնին, այնպէս կը հեծնին այնպէս ծի մ'է որ նեղ գայ՝ կը բարձրանայ երկնուց հեռ, ոչ թուր կը հասնի, ոչ գորղ կը հասնի, ոչ նետ կը հասնի, բնաւ բան մը չհասնիր անոր, հաւքի պէս կը թռչի, ուր որ ուղիս քեզ կը հասցնէ»:

60. Սանասար ըսաւ. — «Այս երկարն ինչ է՛, Ըսին.

1 Կը հըլուի տւելի՛ ծովու « քեաշեցին, ց-ն — ա-ի փոխաւըմ:

— «Թուր-վեծակն կ'ասեն (ը)նոր, էնի վեր տա ուր կալանից քանչեն ու զարկեն՝ ինչ եղի կ'կտրայ, երկաթ գիլի կ'կտրայ, մէկ փա-րատեղի պէս՝ խաղա(ր)-խաղա(ր) կ'ճարտայ»,

61. Ասաց. «(է)նա կըլն ինչ ա»,

62. Ասին. — «Ընէ (լ) գորդ ա, նապէս կ'պոնեն ծեւ կ'զարկեն, մէկ զարկելի պէս՝ խաղա(ր)ա(ր) մարտ կ'սպանայ, սար-քեան կը տնդայ կ'պլի . . .»

63. Ասաց. «Նա ինչ ա»,

64. Ասին. — «Խաչ-Փետրազին կ'ասեն (ը)նոր, էն խաչի գետիւթէն էլ էն ա՝ վեր տ(ա) արծանաւոր մ'արտ օր (որ) էրի՝ էն խաչ վեր (ը)նոր աշակողմ թէլին ընի՝ ախշար ժողլին չոն կէնայ գէն մարտ յաղթեն (ը)», Ասին. «Բաղ-դասար չեկաւ, վեր տ(ա) էն է(լ) գետը՝ էնորն է(լ) ընձինէմ պան կ'տէր, էլ թո՛ւ մարտ՝ ծըր (յ)ր՝ յառէճ չըր կէնէ(ր) կանգընէր, գ'ախշար տը յաղթէք, լէ վեր տա տիւ մարտ եղնիք, մարտու տղայ եղնիք նա էլ ծի (յ)ր» բաց առ»

65. Սանասար (է)լաւ զպանե(ր) կապից վեր ծիւռն, ծին քանչից էրի ծօվու յա՛փ, տե-սաւ ինչիս Բաղդասարի խալ(ք) գլըլիէն գետցի(ր) ընկեր ա զի՛ն, էն է(լ) զԲաղդասարու սիւս մաժէց, ճիւր էլծալ երեսին, (ը)սաց.

— «Բաղդասար, ախպեր, (ը)տիկ ինչ էղի քի (տեղ)», (ը)սաց.

— «Ղըլա, տիւ գետցիք մըչ ծօվուն խուար ինի, զի կսկսե՛ք երի, երմ խալ(ք) գլըլ-խուց գլընացո՛ւ Բաղդասար իրիշից տեսաւ զին՝ զարմացաւ, խառցընեց (ը)սաց.

— «Ախպեր, (ը)սաց, (ը)տիկ ինչ ա . . .»

66. Սանասար (ը)սաց. — «Ախպեր (ը)սաց, էնի(կ) ծի՛ հա, երս գետցը մըչ ծօվուն, իրիշտինեք (է)նա ծին, (է)նա թուր, (է)նա խաչ, (է)նա գորդ տըն ձի (խ)թի. վեր տա տիւ գետը՝ քոյ էլ կ'տեն»,

67. Էնտեղէն գետիս (է)լաւ, զէտա պաներ պախէցին աւզը՝ մէջ, միտաւոր ըզծին քանչէցին, էլան գետցին զատու մըլ տնղըմ՝ գետցըն մէ(կ) կանաչ¹ քեաղայ՝ մ'երի յուռէն (ը)նոնց, էլան մը՛ կանաչ քեաղքին, տեսան ջա՛հէլի մէ(կ) մարտ մ'աթու տրե(ր) նստեր ա, զմըն կ'խմայ, էրկու նեա (խ)գոն ընտ(ր) զմընի երկուութէն էր. (ը)նու քեաղքայ շաղգլըմ շմանակ էր:

68. Մարտ իրիշից (ը)սաց. «Մարտեր, տիւ ինչ մարտ էք . . ., յէր կան կ'գե՛ք . . .»

— «Թուր-վայծակն կ'ըսեն անոր, զանի երբ իր պատեանէն քաշեն՝ զարնեն՝ երկաթ ան-գամ կը կտրէ. մէկ փարատելուն պէս՝ չաղար-չաղար (մարդ) կը ջարդէ»,

61. Ըսաւ. «Այս կըլն ինչ է»,

62. Ըսին. — «Ան ալ գորդ է, ախպէս կը բռնեն ձեռք, կը զարնեն, մէկ զարնելուն պէս՝ չաղարաւոր մարդ կը սպաննէ, սար-քար կը թնդայ կը փլի . . .»

63. Ըսաւ. «Ան ինչ է»,

64. Ըսին. — «Խաչ-Փետրազին կ'ըսեն անոր, այդ խաչի գորութինն ալ այն է որ՝ արծանաւոր մարդ թէ ըլլայ՝ այդ խաչն անոր ալ թեւին ըլլայ՝ աշխարհ ժողովուն չեն կրնար այն մարդը յաղթել», Ըսին. «Բաղդասար չեկաւ, եթէ ան ալ գար՝ անոր ալ պղքան բան կուսայինք, ալ բնաւ մարդ ձեր առաջ չէր կրնար կանգնիլ. աշխարհ պիտի յաղթէիք, բայց թէ որ դուք մարդ ըլլաք, մարդու տղայ ըլլաք՝ այս ալ ձեզի բաւ է»,

65. Սանասար ելաւ բաները կապեց ձիուն վրայ, ձին քաշեց եկաւ ծօվուն ափը, տեսաւ սանկ Բաղդասարի խելքը գլխէն գնացեր ընկեր է հոն: Ան ալ Բաղդասարն սիրաւ չփեց, ջուր նետեց երեսին. Ըսաւ.

— «Բաղդասար, եղբայրս, առ ինչ եղիք է քեզի՛ն Ըսաւ.

— «Հաստա՛, դուն գնացիք մէջ ծօվուն խրուեցար մէջ. ինծի կսկիծ եկաւ, իմ խելք գլխէս գնաց», Բաղդասար նայեց տեսաւ ձին՝ զարմացաւ, չարացու ըսաւ.

— «Եղբայր, Ըսաւ, առ ինչ է . . .»,

66. Սանասար ըսաւ. — «Դղբայր, առ ձի է, ես գնացի ծօվու մէջ, հրեշտակներ այդ ձին, այս թուր, այս խաչ, այս գորդ տուին ինծի. թէ որ դուն ալ գայիր՝ քեզի ալ կու-տային»,

67. Այնտեղէն այլեւս ելան, այդ բաները պահեցին աւազի մէջ, մինակ ձին քաշեցին, ելան գետցին հետեւ մէկ տեղ մը. գնացին մէկ կանաչ քաղաք մ'իկաւ անոնց աւջեւ, ելան մէջ կանաչ քաղքին, տեսան երիտասարդ մէկ մարդ մ'աթու գրեր նստեր է, զայլուն կը խմէ: Երկու կանգուն անոր ծխամորձին երկայնքն էր, անոր (ծայրի) սաթը շաղգամի նման էր:

68. Մարդը նայեցաւ Ըսաւ. «Մարդեր դուք ինչ մարդէք . . ., ինչու կը պատիք»,

¹ Կանաչը՝ «չ» վերադասուել է ինչու մէջ տեղ ձայն մ'ունի, երբ իրմէ հաջ քաղաքայն գայ:

69. Սանասար (ը)սաց.

== "Ալլա, (ը)սաց, մըյո՛ճ՝ կարիբ մարտ
ենք, մընք էկեր էյ՛ հաննալի, վըր տա խայ
մ'ուտիք", Գարթն ըսաց.

— "Տիւ Ի'նչ կ'աւէք, Ի'նչ սաննալի ծըր
մընէն կ'գեւայ...": Սանասար (ը)սաց.

== "Ալլա, (ը)սաց, մըր մընէն Ի'նչ (ը)սես
կ'գեւայ, Ի'նչ սաննալի (ը)սես մըյո՛ճ կ'ենանք
էնէ":

70. Գարթն (ը)սաց.

— "Երս թակա'որի իսփի(ր)-պաշին եմ,
տիւ ծի կ'ենայ՛ճ տերե":

71. Ճիւռ ախպէր Սանասար (ը)սաց.

== "Նսաւ, մըյո՛ճ կ'ենայ՛ճ տերե, Նս ծին
Ի'նչի ծի եա, Նմանը՛ խաղօղը պոտի, չիտ էն
մընք էյ՛ (է+) տերե, մըյո՛ճ չիտ ծիու-տերօղ
ենք":

72. Թակա'որի իսպիր պաշին (ը)սաց.

— "Է, (ը)սաց, ալէկ ա, կացէյ՛ճ դի'
երս իյ ամ թակա'որին (ը)սեմ, իգին առնեմ,
գեւամ՝ ըզծի տանիմ՝ (ը)սեմ թակա'որի իսպիր":

73. (Է)լաւ գընաց թակա'որը մօտ (ը)սաց.

— "Թակա'որ ապրած կ'ենաս, երկու
(ը)նալի(ն) մարտ ա էկած, վըր ա(ա) ինչ
ախար շինած ա, նըր՝ ընալի(ն) մարտ ա էղած,
նըր ե-է(լ) տ'եղի. վըր աա տիւ խրաման կ'տաս՝
եը(ա) գէն մարտեր պոնիմ՝ ծիու-տերօղ":

74. Թակա'որ յըռկաւ (ը)տ(ա) ուր իս-
պիր պաշին, (ը)սաց.

— "Բոյի (ի)սպիր պիտի՝ գընա՛ պոնի,
զի յէր կ'խառցենես":

75. Զիյոն էլ (է)լաւ էրի, Սանասար ու
Բաղդասար (ը)սին. "Թակա'որ Ի'նչ (ը)սաց...":
(ը)սաց. "Պա՛մ չասաց, էլէք իյայ՛ճ իը ձի
(ի)նծի":

76. (Է)լան գեծցին թակա'որի թաւլա-
խանէն, թաւլալին խոց-մաց էպի կերէցոց,
ըտօլեմ կ'տացան:

77. Խալաբի ծի կէր թաւլէն ինի, Սանա-
սար(ը) զու(ը) ծին էլ կապեց դի, չուր է վարան
գեխ՝ աղէն (է)լաւ զու(ը) ծեղքըբ էտու վէ(ը),
ըզքըբոց առաւ ծեղ, ըզծիայ՛ տը թիմայ:

78. Սանասար (ը)սաց, "Ալլա, (ը)սաց,
էտիկ Ի'նչ կ'ենես...": (ը)սաց.

== "Չէ՛ զծիայ՛ թիմրեմ": Ասաց.

¹ Մընք՝ երբ իրեք վըր բաղդասար գայ՝ կը հնչուի մըյո՛ճ
(մըյո՛ճ կարիբ մարտ ենք) Գ-ի եւ Բ-ի մէջից՝ թիմիւ
ն-ի խառնուրդով:

69. Սանասար ըսաւ.

== "Հաւատմ, ըսաւ, մընք տար մարդ
ենք, մընք եկած ենք բանիւն, որ հայց մ'ու-
տենք": Գարթն ըսաւ.

— "Դուք Ի'նչ գիտէք, Ի'նչ արհեստ
ձեր մօտէն կու գայ...": Սանասար ըսաւ.

== "Ալլա, ըսաւ, մեր մօտէն Ի'նչ ըսես
կուգայ, Ի'նչ արհեստ ըսես մընք կրնանք
ընել":

70. Գարթն ըսաւ.

— "Ես թագաւորի ձիարուծապետ եմ
դուք ձի կրնա՞ք խնամել":

71. Մեծ եղբայր Սանասար ըսաւ.

== "Այո, մընք կրնանք խնամել, այս ձին
Ի'նչպէս ձի է, կը նմանի խաղօղի պոտի, ահա
այդ մընք ենք խնամիր, մընք արդէն ձի խնա-
մող ենք":

72. Թագաւորի ձիարուծապետն ըսաւ.

— "Է, ըսաւ, աղէկ է, կացէք հոգ՝ ես
երթամ թագաւորին ըօնմ, հրաման առնեմ,
գամ զձեզ տանիմ՝ ընեմ թագաւորին ձիա-
բոյ՛ծ":

73. Ելաւ գնաց թագաւորի մօտ, ըսաւ.

— "Թագաւոր ապրած կ'ենաս, երկու
այնպէս մարդ է եկած, որ աշխարհ շինուեր է,
նչ այնպէս մարդ եղած է, ոչ ալ պիտի ըլլայ.
եթէ դու՛ն հրաման կուտաս՝ ես այն մարդերը
բռնեմ ձիագարման":

74. Թագաւորը զարացաւ այդ իր ձիա-
բուծապետին, ըսաւ.

— "Քեզի ձիագարման պէտք է՝ գնա՛
բռնէ, ինծի ինչո՞ւ կը հարցնես":

75. Ան ալ ելաւ եկաւ. Սանասար ու
Բաղդասար ըսին. "Թագաւորն Ի'նչ ըսաւ...":
ըսաւ. "Բան մը չըսաւ, էլէք երթանք ինձ
հետ":

76. Ելան գնացին թագաւորի ախոռա-
տունը, ախոռապանը հաց-մաց բերաւ կերցոց,
հաղիւ կ'տացան:

77. Հապար ձի կար ախոռին մէջ, Սա-
նասար իր ձին ալ կապեց հան, միւսիւ որ երի-
կուան գեհ՝ աղան ելաւ իր ձեռքերը տուաւ
վեր, քերոցն առաւ ձեռքը, ձիերը պիտի թիմրէ
(նայիլ, մարբիլ):

78. Սանասար ըսաւ, "Ալլա, ըսաւ, աա
Ի'նչ կ'ընես...": ըսաւ.

== "Չէ՛ ձիերը թիմրեմ": ըսաւ.

² Հնչելու է աւելի՛ կենայն տերե: Զի ք-ով վըր-
ջաւորը բառ մ'իւրեք կար բաղդասար երբ ունենայ՝ յետի կը
փոխուի:

— “Չէ, (ը)սաց, մընք էկեր իյճ ք'առ տեղ՝ վըր տա միյճ թիմրենք...: Ըսաց.

— “Չէ՞ ծիշայճ տամ՝ վըր տա սովըրք...: Սանասար (ը)սաց.

— “Չէ չիտ մըյճ սովըր ինք, տիւ նըստը՝ քիւռ տեղ, միյճ թիմրենք...:

79. Թաւաշին (է)լաւ քոյերոց մ'էտու ծեն, Սանասար ըզքոյերոց առաւ մըշ ու(ր) ծենաց, պնդեց՝ (է)րաց մօտիւր, (ը)սաց.

— “Մ'ղա, (ը)սաց, էսա քոյերոց կօտրուկ ք, (ը)սաց. — “Թաթա՛ կայ՝ տա տեղ, թաթէ՛ մ'առ...:

80. Սանասար զոր (ը)ն ուր առաւ մըշ ուր ծենաց ինքեց՝ սընըւաւ, (է)ղաւ մօտիւր:

81. Թաւաշին էլ (է)լաւ, Ժամանկեռ մէկ ֆերըքի քոյերոց մ' թաւուկ ընտրեց էր առաւ (է)տու ծեն, ուր միտ ինի (ը)սաց. — “Խընք էսիկ ինչ մարտ ք...:

82. Սանասար պնդեց՝ գէն է(լ) կօտրեց, (է)լաւ դէօրիս, էրկթէ գեռու մ' կէր դի, ինչ) ծիանկտեռու ծիւր կըտէն. գէն գեռու էթալ յըռծել Սանասարին, Սանասար զէնի վերուց, (ը)սաց.

— “Մ'ղա, (ը)սաց, վաւ էսիկ աղէկ ք՝ է(է) ատամ՝ չուրի, սաց՝ ըսի՛ խօրտա ք, յէսօր (է)նորով կըղադենք (թիմրել), չու՛մ խըլիսու(ն) նոր ատամ՝ կ'տանք խանել, նոր կ'թիմրենք...:

83. Թաւաշին աւել(լ) մ'էլ էթալ յըռծել, (ը)սաց. — “Ինչ կ'թիմրես՝ էնով է(լ) թափ տու...: Ըսաց.

— “(է)նիկ չէլաւ, (ը)սաց, էնի պղտիկ ք...:

84. Բաղդասարն է(լ) (է)լաւ թաւուց տիւս, (ը)ինց օր կաղնի ցախ տիգած ք՝ տա տեղ, էպի մէկ) տաս-տասնուինից խա(տ) խաստ փետ մանեց (ը)րաց էօզոր, պնդեց (ը)րաց աւել, պոնեց ու(ր) ծեն ինի, էրի թաւէն:

85. Սանասար էլաւ ըզքքոյեր (է)տու վն(ր), զգեռու պոնեց ու(ր) ծեն, սաց.

— “Մ'ղա, յըռծին տի(ր) երմ՝ ծին թիմրեմ՝ վըր տա չասն(ս) չգիտի թիմրել, նոր տանա՛մ վըր թափաւորի ծիանկտեռու...:

86. Աղէն պապնաւ պ'չկաւ ինի, էլ չը կառցաւ զք(ի)ոց տէր խեռ:

87. Սանասար էն կեանք ինչ ըզգեռու ինչի քոյերոց կ'պռապ պը(ր) խրեղէն ծիւռ քա՛մկին՝ ծին գու(ր) մէշ(կ) կ'պանցըրցայ, գուր օտկեր կ'զանայ պատեր, կրակ օտքերուց կ'թալայ:

88. Էնիկ թիմրեց պոծաւ, ըսաց.

— “Չէ, ըսաւ, մենք եկած ենք այս տեղ՝ որ մենք թիմրենք...: Ըսաւ.

— “Չէ՛ ձեղի ցոյց տամ՝ որ սովըրք...: Սանասար ըսաւ.

— “Չէ արդէն մենք սովոր ենք, դու նստէ՛ քու տեղ, մենք թիմրենք...:

79. Ախոռապանը ելաւ քերոց մը տուաւ ձեռքը, Սանասար քերոցն առաւ իր ձեռքին մէջ, սխմեց ըրաւ մօտիւր, ըսաւ. — “Աշա՛ այս քերոցը կօտրած է...: Ըսաւ. — “Ահօ՛ր կայ՝ այդ տեղ, նոր մ'առ...:

80. Սանասար ինչ որ առաւ իր ձեռաց մէջ ինքեց՝ (չկ) էթաի) սընըւաւ, եղաւ մօտիւր:

81. Ախոռապանն ալ ելաւ, Ժամանկով մէկ հսկայի քերոց մը ձգած էր հոն, առաւ տուաւ ձեռքը, իր միտքին մէջ ըսաւ. — “Նայի՛նք այս ինչ մարդ է...:

82. Սանասար սխմեց՝ զայն ալ կօտրեց, ելաւ այս անգամ, երկթէ գեռու մը կար հոն, որմով ձիերուն ջուր կուտային, այդ գեռուն ձգեց Սանասարի առջեւը Սանասար զանի վեր-ցուց, ըսաւ.

— “Աշա՛, ըսաւ, յիւրա՛ն այս աղէկ է, բայց ահա՛յ չուրի. ըսաւ այս լաւ է, այսօր ասով կը քերոցենք, միշտ առտուս նոր ակոյս կուտանք հանել, նոր կը թիմրենք...:

83. Ախոռապանն աւել մ'ալ ձգեց առ-ջեւը, ըսաւ. — “Երբ կը քերոցես՝ ասով ալ թափ տու...: Ըսաւ.

— “Անիկ չեղաւ, ըսաւ, ան պղտիկ է...: 84. Բաղդասարն ալ ելաւ ախոռէն գուրս, նայեց որ կաղնի ցախ դիգածած է հոն, բերաւ տաս-տասնը հինգ հատի մը չափ հաստ փայտ ոլորել ըրաւ ողոր, ամրացուց, ըրաւ աւել, բռնեց իր ձեռքին մէջ, եկաւ ախոռը:

85. Սանասար ելաւ թեւերը տուաւ վեր, գուռը բռնեց իր ձեռքը, ըսաւ.

— “Մ'ղա. առաջին անգամ իմ ձին թիմրեմ՝ որ չըսեւ չգիտեր թիմրել, նոր գառ-նամ դէպ թափաւորի ձիերուն...:

86. Աղէն պապանձեցաւ աչքերը յառեց անոր, ալ չկրցաւ զօրուց տար հեռը:

87. Սանասար այն ատեն երբ գուռը իր քերոց կը պրտէ հրեղէն ձիւ քամակին ըրայ՝ ձին իր մէջքը կը բարձրացնէ, իր ոտքերը կը զարնէ պատեր, կրակ ոտքերէն կը ցայտէ:

88. Անիկ թիմրեց պոծաւ, ըսաւ.

